

„Az az igaz, ami való:
túl a Tiszán van Badaló”
népi mondóka

A kiskakas gyémánt félkrajcárja

(népmese alapján)

*Hol volt, hol nem volt, üveghegyen innen,
Öregember mondta úgy, hogy el kell hinnem:
Volt egy szegény asszony, annak egy kakasa,
Szemétben kapirgált, piroslott taraja.*

*Egyszer – többek között – lelt gyémánt félkrajcárt,
Meglátta a császár, 'ki éppen arra járt:
– Kiskakas, add nekem a félkrajcárod!
– Nem adom azt biz' én, hordd el innen magad!*

*Ám a török császár erővel elvette,
Kincseskamrájába – otthon – beletette.
A kiskakas – erre – nagyon haragos lett,
Kerítés tetején kiabálni kezdett:*

*– Kukurikú, török császár, – szólt rá onnan –
Gyémánt félkrajcárom add csak vissza gyorsan!
A császár, hogy ne hallja, bement a házba,
A kakas felrepült annak ablakára.*

*– Kukurikú, török császár, – szólt rá onnan –
Gyémánt félkrajcárom add csak vissza gyorsan!
A császár szolgáját megkérte így arra,
Hogy a kiskakast vesse be a kútba.*

*A szolga megfogta és kútba vetette,
De a kakas nem félt, odalent elkezdte:
– Szídd fel, begyem, szídd fel, begyem, a sok vizet!
Ezért majd a török császár még megfizet!*

*Sok vizet a kútból begye mind felszívta,
És újból felszállt a császár ablakára:
– Kukurikú, török császár, – szólt rá onnan –
Gyémánt félkrajcárom add csak vissza gyorsan!*

*A császár szolgáját arra ösztönözte,
Vesse a kiskakast égő kemencébe.
A szolga megfogta és belevetette,
De a kakas nem félt, odabent elkezdte:*

– Ereszd, begyem, ereszd, begyem, a sok vizet!
Hadd oltsa el, hadd oltsa el a nagy tüzet!
Begye a sok vízzel tüzet eloltotta,
Megint csak felrepült császár ablakára.

– Kukurikú, török császár, – szólt rá onnan –
Gyémánt félkrajcárom add vissza csak gyorsan!
A császár mérgesen szolgájának mondta,
Hogy most a kiskakast vesse a méhkasba.

A szolga megfogta és kasba vetette,
De a kakas nem félt, megint csak elkezdte:
– Szídd fel, begyem, szídd fel, begyem, a sok darázst!
Megfizet a császár – tudom jól – majd meglásd!

Darazsat a kasból begye mind felszívta,
Ismét szállt a kakas császár ablakára:
– Kukurikú, török császár, – szólt rá onnan –
Gyémánt félkrajcárom add vissza nyomban!

A császár nem tudta, mit csináljon vele,
Szólt a szolgának, hozza gyorsan csak be,
A kiskakast – akkor – bugyogóba tette,
De a kakas nem félt, ismét csak rákezdte:

– Ereszd, begyem, ereszd, begyem, a sok darázst!
Hadd szúrja meg, hadd szúrja a török császárt!
Darazsak a császárt nagyon megszurkálták:
– Fránya vigye kakast és a félkrajcárját!

Ugrált jobbra, ugrált balra, s hajtogatta:
– Vigyétek a kakast a kincseskamrába!
A kakasnak kamra ajtaját kitárták,
S ott megint elkezdte a maga nótáját:

– Szídd fel, begyem, szídd fel, begyem, ezt a sok pénzt!
Hadd távozzam innen el most dúsgazdagként!
Jóvoltából gazdasszonya így lett gazdag,
S még máig is élnek, hacsak meg nem haltak.

Égeraracs, 1999. június 24.

የጥድቅ ጥያቄ ለሰጠ

- ጋራ ገቢ - የደብዳቤ ገቢ -
ሌሎች ገቢዎች ለጥድቅ ጥያቄ
ደብዳቤ ገቢዎች ለሰጠ
ጥድቅ ጥያቄ ለሰጠ

ጋራ ገቢ ገቢዎች ገቢዎች
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ

ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ

ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ

ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ

ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ

ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ

ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ
ጥድቅ ጥያቄ ጥያቄ ጥያቄ

